

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 3P/94/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715212171
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Kysucká
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2016:3715212171.3

Rozhodnutie

Okresný súd Považská Bystrica, sudca Mgr. Silvia Kysucká, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa V.X. G. D.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov, dieťa rodičov O. G., D.. XX.XX.XXXX, bytom U. A. O. XXX, právne zastúpenej JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou so sídlom Považská Bystrica, Železničná 90/12 a S.Í.V. G.V., D.. XX.XX.XXXX, bytom U. A. O. XXX, právne zastúpeného Mgr. Vladimírom Karáskom, advokátom so sídlom Považská Bystrica, Stred 60/55, o návrhu matky na zrušenie povinnosti podrobovať sa párovému sociálnemu poradenstvu, o návrhu otca na uloženie výchovných opatrení, takto

rozhodol:

Návrh matky na zrušenie výchovného opatrenia - povinnosti rodičov podrobovať sa párovému sociálnemu poradenstvu zameraného na zmiernenie odmietavého postoja maloletej V. k otcovi, podľa pokynov psychologičky referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, uloženého rozsudkom tun. súdu č. k. 7P/85/2013-129 zo dňa 05.11.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 17CoP/2/2015-162 zo dňa 27.05.2015, z a m i e t a.

Návrh otca na uloženie výchovných opatrení - napomenutia matky, určenia dohľadu nad výchovou maloletej Adriany a uloženia povinnosti maloletej Adriane podrobovať sa sociálnemu poradenstvu, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Matka sa podaným návrhom domáhala zrušenia povinnosti podrobovať sa párovému sociálnemu poradenstvu zameraného na zmiernenie odmietavého postoja maloletej V. k otcovi podľa pokynov psychologičky referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny uložené rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 7P/85/2013 zo dňa 05.11.2014. V návrhu uviedla, že spomínaným rozsudkom jej aj otcovi maloletej súd uložil povinnosť podrobiť sa počas jedného roka od právoplatnosti rozsudku párovému sociálnemu poradenstvu, pričom uvedený referát namietala z dôvodu nedôvery k uvedeným pracovníkom, avšak k zmene rozhodnutia cestou krajského súdu nedošlo. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30.07.2015. V zmysle predmetného rozsudku sa zúčastnila viacerých sedí u O.. T., avšak k žiadnej zmene na sedeniach nedochádza a má za to, že uložená povinnosť neprináša žiaden pozitívny výsledok, naopak, je len šikanou, ktorá ju oberá o dovolenku. Čokoľvek, čo otec maloletej V. na sedení povie je správne, vyjadrenia matky sú zosmiešnené, bagatelizované a zľahčované. Na sedeniach požiadala, aby otec odstránil kamery z ich spoločného rodinného domu, ktorými ich neustále sleduje a necítia sa bezpečne a uvoľnene, avšak O.. T. na danú vec uviedla, že otec ich má rád, a preto ich takýmto spôsobom sleduje. Rovnako sa vyjadrovala aj k tomu, že ich fotí a natáča s dodatkom, že si rozširuje foto archív a chce vidieť a mať zaznamenané ako dcéra rastie a vyvíja sa. Tiež v návrhu poukázala na situáciu, že na maloletú zle vplýva, keď si otec do domu vodí novú partnerku spolu aj s jej deťmi, pričom tieto na dcéru vykrikujú, že je sprostá a takéto reči šíria aj medzi jej kamarátov. Ďalej uviedla, že má povinnosť chodiť na párové

sedenia, ktoré k ničomu nevedú, avšak v konečnom dôsledku ju tieto sedenia presvedčajú o tom, že ju chcú znevažovať, zneisťovať a vyhrážať sa jej odobrátím dcéry. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, bez toho aby jej čokoľvek vysvetlil, jej doručil rozhodnutie o zapojení do občianskeho združenia A., kde s pracovníkmi spolupracuje a keď im opísala priebeh sedení na referáte boli nemilo prekvapení, nehovoriac o tom, že opatrovník s maloletou vôbec nekomunikuje a nie je s ním v žiadnom kontakte. Sami pracovníci občianskeho združenia jej odporučili domáhať sa z dôvodu jej pocitu zaujatosti zrušenia uloženej povinnosti. S maloletou navštevuje pedo-psychologické centrum v A. N. O.. G., ktorej nielen ona ale aj maloletá dôveruje, a preto uvedenú povinnosť považuje za absolútne bezúčelnú. V dôsledku takéhoto výroku súdu jej boli odňaté rodinné prídavky, čo ju značne poškodilo a za poberateľa bola určená obec, kde musí každý mesiac dokladovať použitie týchto finančných prostriedkov s tým, že boli použité na potreby maloletej. Takýto zásah do jej osobnostných práv považuje za nedôvodný a nezákonný. Maloletá jej bola zverená do výchovy a opatery, pričom bola súdom určená spravovať jej majetok, ktorým sú aj rodinné prídavky a hoci nebola obmedzená v rodičovských právach, takýmto výrokom bolo do jej práv zasiahnuté. Nikdy nikto nespochybnil, že dcéru materiálne, finančne alebo inak zanedbávala, venuje sa jej najlepšie ako vie, pričom v jej tom pomáhajú i rodičia. Opatrovník sa s dcérou nerozprával 4 roky a nepozná jej názory.

Právna zástupkyňa matky na pojednávaní uviedla, že na podanom návrhu ako aj dôvodoch v ňom uvedených, matka trvá. Uviedla, že maloletá navštevuje lekárku O.. Ž. ako aj O.. G., kde chodí už 4 roky, ktorej psychologičke matka aj dieťa dôverujú. Hoci otec deklaruje, že sa chce podrobovať poradenstvu ako aj stretnutiam, robí úplný opak (bozkáva sa s priateľkou na dvore, provokuje matku aj dieťa). Matka aj v konaní vedenom na tunajšom súde pred M.. M. žiadala, aby sa sedenia robili pred inou psychologičkou, avšak tejto žiadosti vyhovené nebolo, pričom matka mala za to, že práve Občianske združenie T. bude tým, kto bude koordinovať stretnutia rodičov. Uloženie predmetného výchovného opatrenia rodičom má dopady v tom zmysle, že bol stanovený osobitný poberateľ rodinného prídavku na dieťa - obec, čo negatívne nepriamo vplyva aj na maloletú, keď vidí ako matka musí dokladovať obci, čo jej za finančné prostriedky kúpila. Tiež uviedla, že maloletá napísala básničku, z ktorej cítiť prosbu o pomoc, a zároveň poukázala aj na správu P. T., ktorý pracovník sa s matkou stretol len 1-krát a do svojej správy zahrnul len vyjadrenia otca. Prítomnosť otca a jeho blízkosť pri maloletej zhoršuje vzájomné vzťahy aj otca aj matky, pričom tieto vzťahy zhoršujú aj nevyjasnené majetkové pomery. Na sedeniach u O.. T. otec vykrikuje na matku, túto si neváži ani ako matku svoje dcéry a neustále na ňu útočí. Matka nedôveruje O.. T. a ani celému sociálnemu oddeleniu ÚPSVaR A., avšak má dôveru k O.. G., ku ktorej chodí s maloletou. Dôvod na podanie návrhu vidí aj v tom, že matka sa na sedeniach cíti ponižovaná, znevýhodňovaná a pociťuje nevyvážené správanie, pričom matka si musí brať na tieto sedenia, ktoré nespĺňajú svoj účel, dovolenky, avšak hlavným dôvodom na zrušenie výchovného opatrenia je to, že si toto neplní svoj účel. Poukázala na to, že dieťa je už staršie, pričom sa už tak neskrýva ako na začiatku a postupne nabera istotu a svoje pocity dáva do básní. Tiež uviedla, že s navrhovanými výchovnými opatreniami zo strany otca nesúhlasí a nevidí na ich uloženie dôvod. V žiadnom znaleckom posudku sa nehovorí o syndróme zavrhnutého rodiča. O.. M. v konaní č. 7P/85/2013 uviedla, že na dieťa sa má ísť postupne a nemá sa naň tlačiť. Hoci mala maloletá meniny, narodeniny a boli aj Vianoce, otec jej nedal žiadny darček.

Otec sa k návrhu písomne nevyjadril, pričom na pojednávaní uviedol, že vidí, ako párové sedenie prinieslo určité výsledky, pričom aj matka sa na niektorom zo stretnutí vyjadrila, že dieťa sa už pred ním neschováva. V decembri 2015 sa jeho aj matky, psychologička pýtala, či chcú v sedenia pokračovať, kedy matka a ani on sa nevyjadrili v tom zmysle, že by nechceli, aby stretnutia pokračovali, pričom matka sa zúčastnila aj stretnutia dňa 05.02.2016.

Právny zástupca otca na pojednávaní uviedol, že sa stotožňuje so správami OZ T. ako aj správou O.. T.. Správanie maloletej je aj naďalej ovplyvňované matkou. Básnička, ktorá bola predložená, bola použitá aj pred Krajským súdom v Trenčíne, pričom opäť preukazuje prítomnosť syndrómu zavrhnutého rodiča u maloletej. Poukázal na to, že predmetom tohto konania nie je odstránenie kamier a ani ochrana súkromia, pričom kamery chránia aj naďalej spoločný majetok rodičov. Ak otec zvyšoval hlas na matku na predchádzajúcom pojednávaní, považuje to za výraz jeho bezmocnosti, že nemá žiadnu možnosť ovplyvniť správanie matky. Požiadal, aby návrh matky bol zamietnutý s tým, aby sa pokračovalo v párovej terapii, pričom do tejto by mala byť zahrnutá aj maloletá. Zároveň požiadal, aby súd uložil matke napomenutie v zmysle zákona o rodine, nakoľko má za to, že toto je potrebné, keďže to odôvodňuje matkino správanie sa k párovým stretnutiam (ospravedlnenie sa z neúčasti na párových sedeniach, pričom od 16.12.2015 sa uskutočnilo len jedno sedenie a ďalšie sa do dnešného času neuskutočnili, hoci termín

bol s matkou konzultovaný). Z daného je možné vyvodit snahu matky o uskutočňovanie čo najmenej párových sedení počas roka od právoplatnosti rozsudku o uložení výchovného opatrenia. Tiež navrhol určiť nad výchovou maloletej dohľad dôvodiac, že v takom prípade bude môcť úrad práce, soc. vecí a rodiny navštevovať maloletú a viesť s ňou rozhovory.

Kolízny opatrovník sa k návrhu písomne nevyjadril, pričom na pojednávaní uviedol, že matke bola doručená informácia - program Priority 2015, o tom, že tento bude realizovaný prostredníctvom subjektu Občianskeho združenia T. A., kde táto informácia bola predložená aj otcovi, a zároveň v zmysle záverov správy O.. T. žiadal zrušiť uložené výchovné opatrenie. Tiež uviedol, že O.. T. nemá hlbšie vedomosti na psychologický výcvik, vykonáva len poradenstvo a nezameriava sa na hlbšie terapeutické vedenie. Súd vykonal dokazovanie výsluchom rodičov a prečítaním, resp. oboznámením obsahu nasledovných listinných dôkazov: Výpis klasifikácie prospechu, správania a dochádzka za prvý polrok školského roku 2015/2016 zo dňa 05.02.2016, Psychiatrické kontrolné vyšetrenie zo dňa 22.01.2016, Záverečná správa T., P.R., A. zo dňa 01.12.2015, Fotografie, Správa z poradensko-psychologického procesu O.. T. k nariadenému VO zo dňa 06.02.2016, Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7P/85/2013 - Rozsudok zo dňa 05.11.2014, Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.05.2015, Priebežná správa z poradensko-psychologických služieb zo dňa 16.12.2015, básnička a zistil nasledovný skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 7P/85/2013-129 zo dňa 05.11.2014, bola okrem iného rodičom maloletej uložená povinnosť podrobovať sa počas jedného roka od právoplatnosti rozsudku párovému sociálnemu poradenstvu, ktoré bude zamerané na zmiernenie odmietavého postoja maloletej k otcovi podľa pokynov psychologičky referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny A. N.. V odôvodnení predmetného rozsudku súd uviedol, že účelom tohto výchovného opatrenia bude, aby sa obaja rodičia naučili spolu komunikovať, čo je základným predpokladom toho, aby si dieťa postupom času začalo vytvárať priaznivejší obraz o svojom otcovi a aby jeho prítomnosť prestalo vnímať ako hrozbu. Už v danom rozsudku súd nevyhovel návrhu otca, ktorý žiadal uloženie povinnosti podrobovať sa sociálnemu poradenstvu aj zo strany maloletej, nakoľko súdom ustanovená znalkyňa O.. Z. M. takúto možnosť neodporučila a uviedla, že o takejto alternatívne bude možné uvažovať až neskôr, keď sa rodičia naučia spolu komunikovať a keď matka začne o otcovi dávať dcére pozitívnejší obraz a keď otec zmení svoje nevhodné komunikačné spôsoby.

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom sp. zn. 17CoP/2/2015-162 zo dňa 27.05.2015, právoplatného 30.07.2015, okrem iného potvrdil rozsudok okresného súdu č. k. 7P/85/2013-129 zo dňa 05.11.2014 v časti uloženia povinnosti rodičom maloletej podrobovať sa párovému sociálnemu poradenstvu počas jedného roka od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že sa stotožnil so znalkyňou O.. M. v pozitívnom závere s tým, že zmena smerovania maloletej k obidvom rodičom je možná, nakoľko maloletá je vo veku, kedy je jej osobnosť do istej miery tvárna, zvlášť osobami, s ktorými má úzku citovú väzbu, pričom je tu príležitosť zvrátiť nepriaznivý vývoj, ktorý sa naplno odkryl v danom konaní. Túto príležitosť však majú jedine rodičia maloletej a v prvom rade matka. Je tak na nich do akej miery využijú nariadené psychologické poradenstvo, pričom v prvom rade je potrebná zmena postoja samotnej matky voči otcovi, ktorú by maloletá vnímala pri každodennom kontakte s ňou. Pre vysokú mieru naviazanosti na matku by si takúto zmenu postoja matky potom maloletá osvojila aj podvedome. Odvolací súd tiež uviedol, že dôvody matky pre zmenu subjektu stanoveného na realizáciu psychologického poradenstva nepovažoval za významné a preukázané, ako uviedol, je potrebné k psychologickému poradenstvu pristupovať s dôverou a v prípade kontaktu psychológa s druhým rodičom nemožno hneď vidieť nekalý úmysel.

Zo záverečnej správy T., P.R., A. zo dňa 01.12.2015 bolo zistené, že rodičia boli zaradení do realizácie programu: „Opatrenia na zabezpečenie vykonávania odborných metód práce na prispôbenie sa novej situácii v prirodzenom rodinnom prostredí.“ Tiež bolo zo správy zistené, že pre otca je v súčasnosti platný zákaz styku s dieťaťom nepochopiteľný, zraňujúci, nespravodlivý a frustrujúci, pričom v rozhovore otec uviedol, že približne do 9 roku veku dcéry bolo všetko v poriadku, neskôr nastali konflikty kvôli rozdielnym názorom na výchovu dieťaťa a domnieva sa, že s dcérou matka ako aj starí rodičia zo strany matky manipulujú a vedú ju k nesamostatnosti. Výraznú úlohu v rodine podľa neho zohráva stará matka, ktoré rieši všetko za matku. Ďalej bolo zistené, že matka na stretnutí pôsobila veľmi napäto, pričom tvrdila, že sa dcéra otca bojí a príčiny jej strachu vidí v jeho zlom správaní sa k dcérou v minulosti. Podľa matky, pani T., pani G. (psychologička) a pani Ž. (psychiatricka), stoja na strane otca a súdny znalec pán T. ju v posudku ošpinil. Občianske združenie odporučilo rodine: 1. zmierniť odmietavý postoj maloletej

k otcovi, 2. upozorniť na možné konzekvencie v prípade, že by správanie matky a jej rodiny viedlo k syndrómu zavrhnutého rodiča a 3. „vynútiť“, zabezpečiť stretávanie otca s dcérou na neutrálne pôde za účasti psychológa s cieľom ich postupného zblížovania.

Z priebežnej správy z poradensko-psychologického procesu k nariadenému výchovnému opatreniu zo dňa 16.12.2015 bolo zistené, že úrad začal pracovať s rodičmi maloletej za účelom postupnej zmeny postoja matky, ktorá by mala následne vplyvať na dcéru tak, aby bolo možné obnovenie jej vzťahu s otcom. Na dosiahnutie cieľa aplikovali poradenský program „Rodičia a rozvod“. Do 16.12.2015 boli zrealizované štyri párové sedenia, pričom v úvodnom sedení venovali priestor otázke stotožnenia sa s nariadeným výchovným opatrením a akceptácie potreby zmeny. Rodičia dostali príslušný materiál a spoločne jednotlivé témy prechádzali, pričom vyjadrovali svoje názory, porovnávali skutočnosť s tým, čo by mohlo, resp. malo byť. Matka bola podporovaná v tom, aby s dcérou hovorila o otcovi, viedla ju k pochopeniu, že každý človek sa môže dopustiť chýb, môže sa však aj zmeniť a že je možné odpúšťať. Matka sa vyjadrila v tom zmysle, že s dieťaťom pracuje, hovorí s ním o otcovi, otec však údajne robí veci, ktoré dieťa utvrďujú v tom, že sa nezmenil. Opakovane žiadala matka od otca, aby demontoval kamery na spoločnom rodinnom dome, ktorými sleduje každý ich pohyb, fotí a natáča ich na mobilný telefón a vykrikuje na jej rodičov, avšak otec tvrdil, že nič z daného nie je pravda. Konzultácie prebiehali spočiatku v pomerne pokojnej atmosfére, vyjadrenia rodičov postupne spôsobovali stupňovanie napätia v dôsledku vzájomného obviňovania, zahŕňania rodičov, súrodencov a podobne. Otec vyjadril presvedčenie, že na situáciu negatívne vplyvajú rodičia matky, s ktorými matka s dcérou žijú v spoločnej domácnosti a ktorí podľa neho zasahujú do výchovy dcéry, avšak matka vyjadrila presvedčenie, že dcéra vyrastá v dobrom prostredí, obklopená láskou, je dobre vychovávaná a má dostatok kamarátov a je spokojná. V záveru úrad uviedol, že situácia sa doteraz nezmenila, v období medzi stretnutiami nezaznamenal posun k lepšiemu. Za pozitívnu skutočnosť považuje, že matka hovorí o tom, že vedie dcéru k zlepšeniu vzťahu k otcovi. Za problematickú skutočnosť považuje nedoriešené majetkové záležitosti rodičov, ktoré negatívne vplyvajú na upokojenie vzťahov a doriešenie situácie.

Z psychiatrického kontrolného vyšetrenia zo dňa 22.01.2016 bolo zistené, že O. C. Ž., detská psychiatricka, doporučila pokračovať v psychoterapeutickom vedení maloletej u detského psychológa. Psychiatricka v správe uviedla, že maloletá odmieta absolvovať vyšetrenie bez prítomnosti matky, pri vyššom kontakte je strohejšia, pretrváva u nej anxiózne správanie ako aj fobické prejavy viazané na konkrétne situácie, pričom má ťaživé spomienky na stretnutie s otcom, a zároveň u maloletej pretrváva samotovegetať. dyskomfort, afektívne rozlady pri konkrétnych situáciách, ladenie pri vyš. normoforické ako aj pretrvávajúce vyhýbavého správania (nejde samo po dedine, len v prípade doprovodu matky alebo starej matky), nutkavé reminiscencie na psychotraumu, pričom v myslení toho času nie sú prítomné obsahové poruchy, došlo k ústupu infucientných úvah, úprave spánku, avšak je príliš citovo viazaná na matku a jej osobnosť je hypersenzitívna. Zo správy taktiež vyplynulo, že od poslednej kontroly je stav maloletej kolísavý z dôvodu, že otec si našiel priateľku s dvomi deťmi, ktoré maloletú provokujú, pričom otec upozorňuje na seba a svoju novú rodinu, čo maloletá ťažko zvláda. V škole sa jej darí dobre, má tam ja kamarátov, avšak má strach zo stretnutia s otcom, pričom si vymazala aj SMS právy od neho. V čase, keď sa po dedine šíri správy o tom, že má nevlastných súrodencov, mala kolísavé nálady a plakala.

Z výpisu klasifikácie prospechu, správania a dochádzky za prvý polrok školského roku 2015/2016 zo dňa 05.02.2016 bolo zistené, že maloletá V., D.. XX.XX.XXXX navštevuje základnú školu s materskou školou v mieste trvalého bydliska, pričom jej výsledky v škole boli hodnotené ako výborný, resp. chváľtebný.

Zo správy z poradensko-psychologického procesu k nariadenému výchovnému opatreniu zo dňa 06.02.2016 bolo zistené, že na základe rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 7P/85/2013 zo dňa 27.05.2015, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny A. N., referát poradensko-psychologických služieb pokračoval v práci s rodičmi maloletej V.. V termíne od 16.12.2015 sa im podarilo zrealizovať jednu konzultáciu dňa 05.02.2016, hoci bola naplánovaná na 18.01.2016, no matka sa na tento termín nedostavila a po 2-3 hodinách sa telefonicky ospravedlnila. Priebeh stretnutia bol podobný ako pri predchádzajúcich sedeniach, v prvej časti sa úrad zaujímal o to, či sa vo vzájomných vzťahoch niečo zmenilo, prípadne zlepšilo, pričom matka aj otec popisovali viac menej pretrvávajúci stav. Otec nemá kontakt s dcérou, no matka tvrdila, že sa s dcérou snaží o otcovi hovoriť, avšak táto ho odmieta a nechce o ňom vôbec hovoriť. Za veľmi mierny pokrok považuje úrad skutočnosť, že matka podľa vlastných vyjadrení motivuje dcéru smerom k otcovi aj keď zatiaľ bez viditeľného výsledku. Minimálne zlepšenie nastalo v tom, že dieťa sa pri pohybe vonku už neskrýva do bundy, nedáva si ju na hlavu, aby ju otec

nevidel. Matka opakovane tvrdila, že dcéra otcovi neverí, je skeptická voči možnosti jeho zmeny a tvrdila, že za súčasnú situáciu môže samotný otec, nakoľko dieťa s ním zažilo negatívne veci, ktoré si pamätá. Otec opakovane vyjadril nespokojnosť s tým, ako je dcéra vedená a tiež so skutočnosťou, že on nemôže prakticky nijako zasahovať do jej výchovy. O dcéru má záujem, informuje sa aspoň o jej školských výsledkoch cestou internetovej žiackej knižky. S matkou tiež hovorili o jej návrhu na zrušenie výchovného opatrenia, pričom vyslovili akceptáciu s jej návrhom. V súvislosti s prácou s rodičmi vníma úrad skutočnosť, že matka je v pomerne silnom odpore a konzultácií sa zúčastňuje s nevôľou, jej nastavenie uskutočniť zmeny sa javí ako minimálne. Matka už v úvode sedení vyjadrila výhradu, že v rámci výchovného opatrenia má spolupracovať s úradom, pričom otec s úradom spolupracuje bez problémov, vždy sa dostaví na dohodnuté sedenie, hoci sa mu pri stanovení termínov nevychádza v ústrety tak ako matke. Pokiaľ ide o realizáciu zmien, otec nevidí možnosť ako by on mohol prispieť pokrokom k lepšiemu. Trvá na tom, že matku maloletej ako aj maloletú nijako nesleduje a nerobí ani iné veci, ktoré mu matka vyčíta. Požiadavky rodičov, najmä matky smerujú skôr k technickým záležitostiam (odstráneniu kamier inštalovaných na rodinnom dome, nestretávaní sa otca s priateľkou a jej deťmi). Podľa názoru úradu, k zlepšeniu situácie bráni okrem iného aj nevyporiadané BSM, ako aj blízkosť obydli rodičov, ktoré pôsobí na zvyšovanie napätia a aktuálne je neriešiteľným problémom. V záveru úrad uviedol, že cieľ výchovného opatrenia sa z vyššie uvedených dôvodov nedarí naplniť a pokrok smerom k zlepšeniu vzťahov je minimálny, resp. nijaký. Rozhodnutie súdu bolo formulované smerom k matke, ktorá svoje postoje doteraz nezmenila, a teda nezmenila ich pravdepodobne ani maloletá. Vzhľadom na doterajší vývoj a dlhodobý pretrvávajúci stav vo vzájomných vzťahoch by bolo vhodné zrušiť aktuálne výchovné opatrenie a zvážiť iné riešenie, ktoré by bolo viac orientované na samotnú maloletú a otca.

Matka na pojednávaní uviedla, že si myslela, že párové sedenia pomôžu, hlavne v zmene prístupu a postojov otca k maloletej, pričom čakala, že otec uskutoční prvý krok. Tiež uviedla, že na stretnutiach sa cíti nepríjemne a má pocit, že O.. T. je na strane otca maloletej. Keď niečo povie, psychologička sa prikloní väčšinou na stranu otca. O maloletú sa riadne stará. Na sedeniach sa cíti nepríjemne a poznámky psychologičky ju zneisťujú. Otec sa s maloletou ani teraz nechce stretávať a ona ju nedokáže primäť k tomu, aby sa s ním stretávala, hoci jej vysvetľuje, že sa otec zmenil. Maloletá sa už neskrýva v tom zmysle, že by si dávala kapucňu na hlavu, keď má napr. nasadnúť do auta alebo vyjsť z domu, aby ju otec nevidel. S maloletou chodíva k psychologičke - O.. G., čím maloletá naberá podľa jej názoru istotu, avšak aj naďalej keď sa má rozhodnúť, chodí inou cestou aby nestrela otca. Párové sedenia neprinášajú výsledky, keďže otec sa nezmenil a neodstránil z ich spoločného domu kamery, ktorými ich sleduje alebo fotí, pričom sa necítila slobodne. Otec si do domu vodí svoju priateľku spolu aj s deťmi, ktoré o maloletej hovoria, že je hlúpa.

Otec na pojednávaní uviedol, že matka namieta nielen O.. T., ale aj iných sociálnych pracovníkov. Kamerový systém na dome slúži len na ochranu ich súkromného majetku. Tiež uviedol, že matka má sklón ku klamstvám, aj v minulosti podala naňho trestné oznámenie, že ju psychicky a fyzicky týra, pričom bol v konaní vypracovaný znalecký posudok A.. T. č. 8/2011, kde znalec konštatoval, že dieťa trpí syndrómom zavrhnutého rodiča. Matka aj naďalej pokračuje v nabádaní dieťaťa proti nemu a proti celej jeho rodine. Ďalej uviedol, že maloletej na Vianoce poslal darček aj SMS správu, no matku mu povedala, že SMS správa sa zmazala. Maloletá bude mať v máji XX rokov a aj naďalej ju vodí do školy za ruku, pričom ostatné deti sa jej za to posmievať. Prejavil záujem pokračovať v párových sedeniach a tiež o uloženie ďalších výchovných opatrení, ktoré navrhol jeho právny zástupca. Syndróm zavrhnutého rodiča sa podľa jeho názoru aj naďalej prehlbuje.

Podľa § 37 ods. 2 Zákona o rodine Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení:

- a) vhodným spôsobom napomenie maloleté dieťa, jeho rodičov a iné fyzické osoby, ktoré svojím správaním ohrozujú alebo narušujú jeho riadnu výchovu,
- b) určí nad výchovou maloletého dieťaťa dohľad; dohľad vykonáva najmä za súčinnosti orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, obce, školy, neštátnych subjektov a zariadenia, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené,

c) uloží maloletému dieťaťu obmedzenie v rozsahu potrebnom na predchádzanie a zabraňovanie škodlivým vplyvom, ktoré môžu ohroziť alebo narušiť jeho priaznivý vývin; dodržiavanie uloženého obmedzenia sleduje najmä za súčinnosti obce,

d) uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

Podľa § 37 ods. 8 Zákona o rodine Súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia priebežne tak, aby pred uplynutím obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení, zhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia. Súd zruší výchovné opatrenie, ak splnilo svoj účel. Ak je to v záujme maloletého dieťaťa, môže súd rozhodnúť o opakovanom uložení výchovného opatrenia alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia. Ak súd na základe zhodnotenia účinnosti výchovného opatrenia rozhoduje o opakovanom uložení výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o nariadení ústavnej starostlivosti podľa § 54, môže dočasne upraviť pomery maloletého dieťaťa do právoplatnosti rozhodnutia.

Výchovné opatrenia majú plniť ochrannú funkciu - napomáhať vrátenie riadneho výchovného prostredia, ktoré zabezpečí, že sa dieťa bude vyvíjať v súlade so všeobecne akceptovanými morálnymi zásadami spoločnosti. Rodičia majú robiť všetko pre to, aby ich dieťaťu zabezpečili podmienky potrebné k tomu, aby sa toto vyvíjalo v zdravom prostredí s tým, že dieťa má právo na starostlivosť zo strany oboch rodičov. Rodič, ktorý má dieťa v starostlivosti, musí robiť všetko pre to, aby toto právo dieťaťa byť vychovávané oboma rodičmi, bolo zachované a je potrebné ho rešpektovať.

Účelom daného výchovného opatrenia spočívajúce v povinnosti podrobiť sa párovému poradenstvu bolo, aby rodičia začali medzi sebou slušne a bez prípadných invektív komunikovať, na základe čoho by maloletá V. prestala vnímať otca ako hrozbu a začala si o ňom vytvárať pozitívnejší vzťah, čo malo smerovať k tomu, aby si dieťa opätovne našlo cestu späť k otcovi. Aktívna úloha matky ako preferenčného rodiča pri tomto znovuvytváraní pozitívneho obrazu otca u dieťaťa je nutná, keďže v súčasnosti otec nemá na maloletú žiaden vplyv (hoci má otec súdom určený styk s dieťaťom, tento nie je realizovaný). Dosiahnutie účelu daného výchovného opatrenia je jednoznačne v záujme maloletej.

V tejto veci bolo výchovné opatrenie uložené na 1 rok, pričom po piatich mesiacoch (po vykonaní 4 párových sedení) požiadala matka o jeho zrušenie. Podľa názoru súdu uplynul len krátky čas na to, aby mohli rodičia ale i úrad práce, soc. vecí a rodiny vyhodnotiť, že dané výchovné opatrenie treba zrušiť. Dôvody uvádzané matkou ako nadŕžanie zo strany O.. T. otcovi a podobne sú neodôvodnené, ničím nepreukázané, iné dôvody uvádzané matkou (musí si brať dovolenku, bol určený špeciálny príjemca prídavkov na deti a podobne) sú neakceptovateľné z dôvodu, že záujem maloletej prevyšuje nad akýmkoľvek záujmami rodičov. Nehovoriac o tom, že zákon v žiadnom svojom ustanovení neumožňuje zrušiť výchovné opatrenie pred uplynutím doby, na ktorú bolo uložené (§ 37 ods. 8 Zákona o rodine). Z vyjadrenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny A.V. N., pracovisko A., vyplýva, že u matky a maloletej možno badať malé pokroky (matka podľa jej vyjadrenia priaznivo vplýva na dieťa, toto sa už neskrýva do bundy ako to bolo doposiaľ). Súd má za to, že zo strany rodičov je potrebné, a v záujme maloletého dieťaťa je to dôležité, aby aj naďalej navštevovali tieto párové sedenia, aj preto, že od začiatku uplynul príliš krátky čas na to, aby mohlo byť jednoznačne skonštatované, že k ničomu nevedú. Je podstatné, aby rodičia vynaložili celé svoje úsilie na to, aby sa psychický stav dieťaťa, kedy dieťa odmieta otca a má z neho nereálny strach, zlepšil. Nakoľko momentálne nie je možné vzhľadom na nízky počet stretnutí zhodnotiť účelnosť výchovného opatrenia - povinnosti rodičov podrobiť sa sociálnemu poradenstvu, súd návrhu matky nevyhovel.

V súvislosti s vyjadrením kolízneho opatrovníka na margo odbornosti O.. T. torovej k vedeniu takýchto stretnutí súd uvádza, že ani v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. Zn. 7P/85/2013, ani v žiadnej následnej správe o hodnotení poradensko-psychologického procesu nebolo uvedené namietané. V prípade, že to bude v záujme maloletého dieťaťa potrebné, úrad práce, soc. vecí a rodiny môže využiť aj iné možnosti a zaradiť rodičov do niektorého z programov realizovaných v spolupráci so subjektmi na to akreditovanými.

Návrhy otca na uloženie výchovných opatrení súd rovnako zamietol. Čo sa týka návrhu otca, aby maloletej V. bola taktiež uložená povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu, tento v danom štádiu

konania nie je dôvodný. Vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku O.. M., dieťa nie je možné k niečomu takému nútiť, keďže vzťahy a komunikácia rodičov nedosiahli žiadanú úroveň (možno aj vzhľadom ku krátkemu času). Za situácie, keď rodičia pri stretnutí na seba vzájomne útočia, nie je vhodné, aby sa týchto ich stretnutí zúčastňovala i mal. V. (ktorá v súčasnosti navštevuje viacerých odborníkov - O.. G. a O.. Ž., z čoho tiež vyplýva, že je pod odborným dozorom).

Ďalšie dve výchovné opatrenia, ktoré navrhol otec - napomenutie matky a uloženie dohľadu nad výchovou maloletej - je možné uložiť v prípade (ak je vina na strane rodičov), že rodičia ohrozujú alebo narušujú riadnu výchovu maloletého dieťaťa (napr. tolerujú jeho záškoláctvo, v nadmernej miere požívajú alkoholické nápoje a nezabezpečujú riadnu starostlivosť o dieťa a podobne). Keďže v danom prípade dôvodom na uloženie týchto opatrení podľa otca bolo primäť matku k tomu, aby sa riadne zúčastňovala párových sedení (napomenutie matky), resp. aby s dieťaťom mohol okrem matky komunikovať aj príslušný pracovník úradu práce, soc. vecí a rodiny, pričom takýmito výchovnými opatreniami sa však účel sledovaný otcom nedosiahne, súd návrh aj v tejto časti zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 OSP Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 OSP V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.